

พระคุณแห่งวันคริสต์มาส

อาจารย์ธงชัย ประดับชนานุรัตน์

อย่างที่ผมพูดบ่อย ๆ ว่าวันคริสต์มาสนั้นแท้จริงคือ “วัน (พระ) คริสต์ (เสด็จ) มา” ! พระองค์เสด็จมาทำอะไร?

ก็อย่างที่เคยมอบไปแล้วว่า...พระองค์เสด็จมา...สำแดงความรักของพระองค์อย่างเป็นรูปธรรม โดยทรง...สละสภาพของพระเจ้าสูงสุดหรือสง่าราศีในสวรรค์เพื่อลงมารับสภาพมนุษย์ที่ต่ำต้อยเพื่อช่วยเรา โดยทาง...สละชีวิตของพระองค์อย่างทรมานทุกข์ตรมารบนกางเขนเพื่อเป็นค่าไถ่ชดใช้หนี้บาปแทนเรา!

ด้วยเหตุนี้ในวันคริสต์มาสพระคริสต์ผู้บริบูรณ์ด้วยพระคุณ และความจริง¹ จึงเสด็จเข้ามาในโลก เพื่อสำแดงความจริงพระคุณ และพระเมตตาแก่มวลมนุษยชาติ!

“พระเมตตา” หมายถึง “การที่เราไม่ต้องรับโทษที่เราสมควรจะได้รับ”!

และ “พระคุณ” หมายถึง “การที่เราได้รับในสิ่งที่เราไม่คู่ควรหรือไม่สมควรจะได้รับ”!

และอะไรคือสิ่งที่เราไม่คู่ควรจะได้รับ?

สิ่งนั้นคือ การที่พระเจ้าผู้ไม่ทรงมีบาปต้องลงมารับสภาพมนุษย์ เพื่อรับโทษบาปนั้นแทนเรา! พระเจ้าทรงลงมาในโลกนี้มีพระนามว่า “พระเยซูคริสต์” เพื่อ “ช่วยเราให้รอดจากความผิดบาปของเรา”

2

และเราจะรอดได้ก็โดยการรับพระคุณของพระองค์ โดยความเชื่อเท่านั้น³

คำว่า “ช่วย...ให้รอด” (Sozo) นี้ปรากฏอยู่ในพระคัมภีร์ใหม่ราว 106 ครั้ง ส่วนใหญ่พรรณนาถึงการที่พระคริสต์แห่งวันคริสต์มาสทรงช่วยประชาชนทั้งหลายให้รอดทั้งทางกายภาพ และทางจิตวิญญาณ!

คำว่า “ช่วย” ตามพจนานุกรม หมายความว่า “ทำให้ผู้อื่นพ้นภัย เช่น ช่วยชีวิต...” หรือ “เสริมให้สำเร็จตามมุ่งหมาย” ส่งเสริมเพื่อให้สำเร็จประโยชน์⁴

พระเยซูคริสต์ทรงมีพระประสงค์หลักในการเสด็จมาก็คือ “ช่วยให้มนุษย์พ้นภัยฝ่ายจิตวิญญาณ” ที่เป็นผลมาจากความบาปในชีวิต!

อย่างไรก็ตาม หลายคนเชื่อศรัทธาในพระองค์ และร้องทูลพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้าขอพระองค์ทรงโปรดช่วยเถิด!”⁵ ต่างก็ได้รับการช่วยเหลือให้หลุดพ้นจากความทุกข์ เจ็บป่วยทางกายภาพ และทางจิตใจด้วยเช่นกัน⁶ แต่น่าเสียดายที่บางคนไม่เพียงแต่ไม่เชื่อและไม่รับการช่วยเหลือจากพระ

คริสต์ พวกเขายังกลับเยาะเย้ยถากถางว่า “เขาช่วยคนอื่นให้รอดได้ แต่ช่วยตัวเองไม่ได้...ให้เขาลงมาจากกางเขนเดี๋ยวนี้เถิด...เราจะได้เชื่อถือ!”⁷

นับเป็นพระคุณอย่างยิ่งที่พระเยซูคริสต์มิได้ทรงลงมาจากกางเขนในวันนั้น มิฉะนั้นวันคริสต์มาสก็จะไร้ความหมายไปในทันที! และมนุษย์ในโลกนี้คงจะไม่มีใครได้รับความรอดหรือไปสวรรค์เลยสักคนเดียว!

แต่ขอบคุณ พระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงอดกลั้น และอดทนให้เราเห็นเป็นแบบอย่าง พระองค์ทรงกล้ากลืนรับความอับยศอดสูและความทรมาณเจ็บปวดครวครวจนกระบวนกรไถ่บาปได้เสร็จสิ้นอย่างสมบูรณ์ เมื่อพระองค์ตรัสประโยคสุดท้ายบนกางเขนว่า...”สำเร็จแล้ว!”⁸

ลองคิดดูสักนิดว่า “อะไรจะเกิดขึ้นในโลกนี้ หากว่าพระคริสต์ไม่ได้เสด็จมาในวันคริสต์มาส?” อย่างน้อยสิ่งที่จะเกิดขึ้นก็คือ ...คริสต์จักรทุกแห่งจะหายไปจากพิภพโลกนี้ในทันทีรวมทั้งคริสต์จักรของคุณและผม!

โรงเรียน วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย จำนวนมหาศาลจะหายวับไปกับตา! โรงพยาบาลสถานสงเคราะห์ และสถานบริการสาธารณสุขประเภชี่ต่าง ๆ จำนวนมากมายก็จะไม่เคยปรากฏขึ้น!

...องค์การมิชชั่น และสถาบันอันทรงคุณค่าต่อมวลมนุษยชาติทั้งหลายทั้งปวง ก็จะไม่อาจดำรงอยู่ต่อไป!

ดังนั้น การเสด็จมาบังเกิดของพระเยซูคริสต์ ในวันคริสต์มาส จึงนับเป็นพระมหากรุณาธิคุณอันล้นพ้นที่พระเจ้าทรงมีต่อมนุษยชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อตัวคุณและผม!

ด้วยเหตุนี้ เราจึงไม่ควรสักแต่รับพระคุณของพระองค์เฉย ๆ แต่เราควรจะสนองตอบพระคุณของพระคริสต์แห่งวันคริสต์มาสในทางใดทางหนึ่งหรือหลายทางดังต่อไปนี้

1. เราควรเชื่ออย่างสุดจิต และยอมรับอย่างสุดใจว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์เจ้าผู้ทรงมาบังเกิดในวันคริสต์มาส ถูกตรึงในวันศุกร์ประเสริฐ เป็นขึ้นในวันอีสเตอร์ และจะเสด็จกลับมาในโมงยามที่เราคาดไม่ถึง! (ยอห์น.20:21; กิจการ.5:42; โรม.9:5;14:9,15 ปท.กิจการ.17:3; 26:23; โรม.5:6,8;6:4)

2. เราควรประกาศข่าวประเสริฐเรื่องพระคริสต์ให้คนอื่น ๆ รับรู้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในที่ ๆ ยังไม่มีใครไปประกาศพระคริสต์มาก่อน (กิจการ.8:5;9:22;โรม.10:17;15:19-20;2 โครินธ์.2:12)

3. เราควรประพฤติปฏิบัติตนให้สมกับเป็นทูตของพระคริสต์ในการนำโลกกลับมาคืนดีกับพระเจ้า (2 โครินธ์.5:18-20;2 โครินธ์.8:23;เอเฟซัส.2:12-13)

4. เราควรนำคนให้มารู้จักและเชื่อในพระคริสต์ และให้ซาบซึ้งในความรักของพระองค์ และเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ถวายตัวแด่พระองค์ (2 โครินธ์.11:2;เอเฟซัส.3:17-19;โคโลสี.1:28)

5. เราควรรักและเสริมสร้างพระกาย (คริสตจักร) ของพระคริสต์ให้เจริญเติบโตจนถึงความ
ไพบูรณ์ (เอเฟซัส.4:11-12,13)

6. เราควรต้อนรับยอมฟัง และปฏิบัติต่อกันและกันด้วยความรักอย่างที่พระคริสต์ทรงบัญชา
และเป็นแบบอย่าง

7. เราควรดำเนินชีวิตด้วยความศรัทธาในพระคริสต์ และยอมรับว่าร่างกายของเราเป็นของ
พระองค์และให้พระองค์สำแดงพระองค์เองผ่านชีวิตของเรา (กาลาเทีย.2:16,20;1 โครินธ์.6:15;12:27)

8. เราควรดำเนินชีวิตในฐานะผู้รับใช้และผู้ร่วมงานกับพระคริสต์ และยอมทนทุกข์ยากลำบาก
ร่วมกันกับพระองค์ (1 โครินธ์.4:1;2 โครินธ์.1:5;6:1;โคโลสี.1:24;ฮีบรู.11:26;1เปโตร.4:13-14บท.2 โครินธ์.2:17)

9. เราควรดำเนินชีวิตที่ดำรงอยู่ในพระวาทและพระโอวาทของพระคริสต์ในทุกเรื่องตลอดเวลา
(โคโลสี.3:16;2ยอห์น.9)

10. เราควรดำเนินชีวิตในพระคริสต์ที่สุขใจ เร้าใจและหนุนใจทั้งตัวของเราและผู้อื่น (ฟิลิปปี.
2:1; โคโลสี.3:15)

11. เราควรดำเนินชีวิตที่เป็นแบบอย่างตามอย่างพระคริสต์ให้แก่ผู้อื่น ได้เห็นและยกย่อง
สรรเสริญพระคริสต์ (ฟิลิปปี.1:20-21;1เปโตร.3:15;2 โครินธ์.2:15;1 โครินธ์.11:1)

12. เราควรให้ชีวิตของเราได้รับการก่อสร้างขึ้นและการเปลี่ยนแปลงใหม่อย่างคนชอบธรรม
โดยฤทธิ์เดชของพระคริสต์อยู่เสมอ (2 โครินธ์.5:17;12:9;กาลาเทีย.2:17;4:19)

ผมเชื่อว่า ...หากคุณสนองพระคุณของพระคริสต์โดยกระทำตามที่เสนอมาถวายให้เป็น
“ของขวัญวันคริสต์มาส” แต่พระองค์ คริสต์มาสนี้ของคุณคงจะมีความหมายมากกว่าที่ผ่านมาอย่าง
ที่เปรียบเทียบกันไม่ได้เลยจริงไหม?

1. ยอห์น 1:14,16

2. มัทธิว 1:21

3. เอเฟซัส 2:5-8

4. พจนานุกรม ฉบับมติชนและฉบับราชบัณฑิตยสถาน

5. มัทธิว 8:25 : 14:30

6. มัทธิว 9:22 ; มาระโก 5:34

7. มัทธิว 27:42

8. ยอห์น 19:30

9. 2 โครินธ์ 6:1 (โรม.15:7;2 โครินธ์.5:14;เอเฟซัส.5:21)

ที่มา : พระคริสตธรรมปริทัศน์ สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 56 ฉบับที่ 307 พฤศจิกายน – ธันวาคม
2005, หน้า 22-24.